

JANINA PIERRE-SKRZYŃSKA

**PAMIĘTNIK INKI
1939-1945**

OKUPACJA - POWSTANIE - NIEWOLA

**Fundacja Polonia
INTERNATIONAL**

BRUKSELA 2008

JANINA PIERRE-SKRZYŃSKA

PAMIĘTNIK INKI

1939-1945

OKUPACJA - POWSTANIE - NIEWOLA

Fundacja Polonia
INTERNATIONAL

BRUKSELA 2008

Projekt okładki
na podstawie rysunku
Haliny Kolenda pseudonim "Barbarka"
wykonanego 30 grudnia 1944 r. w Stalagu IV F w Altenburgu
i fotografii z książki
DNI POWSTANIA
wydanej przez PAX w Warszawie w 1957 roku

oraz
opracowanie redakcyjne i komputerowe
przez

BUREAU D'ÉTUDES & PRODUCTION
PAKULSKI COMMUNICATION
BRUXELLES

© Janina Pierre-Skrzyńska 1986

drugie wydanie - seconde édition
2008

Wydawca - Editeur

Fundacja Polonia
INTERNATIONAL

Galerie de Waterloo 2 - 1050 Bruxelles
ISBN 978-2-9600817-0-1

WSZELKIE PRAWA ZASTRZEŻONE

SPIS RZECZY

	Str.
Słowo wstępne - gen. Klemens Rudnicki	9
Przedmowa - prof. Janusz Zawodny	11
Rozdział 1 - Warszawa 1939-1944	13
Rozdział 2 - Powstanie Warszawskie	37
Rozdział 3 - Niewola	79
Indeks nazwisk i pseudonimów	105
Indeks skrótów	108
Biografia	109
Nastroje obozowe	111
Apel do czytelników	117
Posłowie	119
Podziękowania	120

Sierpień 1994. Pięćdziesięciolecie Powstania Warszawskiego.
Ekipa z RTBF (Radio i Telewizja Belgijskie) przeprowadza wywiad z autorką
w Ogródzie Saskim w Warszawie

POSŁOWIE

Wyzwolenie obozu nie oznaczało końca wojny i rozwiązania naszych problemów.

Niepomyślnie dla Polski postanowienia aliantów, nowe rozczłonkowanie naszych ziem, uznanie przez Zachód rządu komunistycznego w Warszawie złożyły się na niemożność powrotu do kraju dla większości przebywających w Niemczech Polaków. Zmuszeni zostaliśmy do przyjęcia losu uchodźców politycznych. Wielu byłych żołnierzy Armii Krajowej rozproszyło się po świecie.

Dzięki stypendiom przyznanych przez Rząd Polski na emigracji w Londynie, znaczna liczba Akowców mogła ukończyć wyższe studia, nadrobić przez wojnę stracony czas i osiągnąć operatywność na uchodźctwie. Nadzieja na « normalne » życie studenckie a potem zawodowe i rodzinne w demokratycznym państwie, jakim jest w moim wypadku Belgia, pomagały nam przezwyciężyć trudności powrotu do nauki po latach walki, niepewności, grozy, kiedy każdy dzień mógł przynieść śmierć, aresztowanie, obóz koncentracyjny ...

Nasza młodość, zacięta wola odniesienia sukcesu w studiach, ale także fakt, że byliśmy razem, że stanowiliśmy środowisko spojone tą samą ideologią, solidarni i świadomi więzów, jakie nas łączyły, ułatwiały rozpoczęcie nowego życia.

Zaczęły powstawać w Belgii polskie organizacje i stowarzyszenia, bardzo czynne społecznie, kulturalnie i towarzysko : « Bratniak », Stowarzyszenie Polskich Kombatantów, Koło byłych Żołnierzy Armii Krajowej, Zjednoczenie Polskie, harcerstwo, a ostatnio Fundacja Polonia International. Nie zapominaliśmy o naszych rodzinach i bliskich w kraju, mobilizując skuteczną pomoc w okresie stanu wojennego w Polsce, kiedy to liczne transporty organizowane, między innymi, przez Akowców i ich rodziny, zawoziły do Polski ubrania, żywność, lekarstwa. Zbieraliśmy pieniądze na ofiary wielkiej powodzi w 1997 roku.

Życie idzie naprzód, pokolenie Akowców i Kombatantów z 1939 roku wygasa powoli i nieodwołalnie. Jest naszym obowiązkiem pozostawienie śladów naszego zaangażowania w walkę o wolność, o sprawiedliwość, w akcji szerzenia prawdy historycznej o Polsce w kraju naszego zamieszkania.

Każde świadectwo niedawnej przeszłości stanowi cenny przyczynek do naszej historii. Mam nadzieję, że moje wspomnienia, choć fragmentaryczne, ale pisane zaraz po wydarzeniach wojennych, dadzą, nowym pokoleniom ludzi dobrej woli, obraz naszej młodości smutnej, trudnej, ale przeżytej rzetelnej ze świadomością swych obowiązków.

J. Pierre-Skrzyńska, 2008 r.

JANINA « INKA » SKRZYŃSKA urodziła się w Warszawie 3 stycznia 1921 r.

Maturę zdała w 1940 r. na tajnych kompletach Liceum im. Królowej Jadwigi w Warszawie. W czasie okupacji pracowała w Szpitalnej Służbie Społecznej w różnych szpitalach warszawskich.

Przez 2 lata studiowała socjologię na tajnych wykładach Studium Pracy Społecznej na Wolnej Wszechnicy. Jednocześnie ukończyła oficerski kurs Państwowego Korpusu Bezpieczeństwa (P.K.B) w stopniu podporucznika.

Od 1 sierpnia do 3 października 1944 r. brała czynny udział w Powstaniu Warszawskim jako łączniczka w P.K.B. a następnie w Armii Krajowej w plutonie bojowym mjr. « Sosny » na Starym Mieście i w Śródmieściu.

Po kapitulacji internowana jako jeńiec wojenny przeszła przez obozy w Lamsdorfie, Mühlbergu, Altenburgu i Oberlangen.

Po uwolnieniu obozu w kwietniu 1945 r. organizuje w Lingen Sekcję Społeczną w celu otoczenia opieką Polaków wywiezionych na roboty przymusowe do Niemiec. Mianowana komendantką I kompanii w Batalionie Kobięcym przy 1. Polskiej Dywizji Pancerniej kontynuuje pracę społeczną.

Dzięki stypendium Rządu polskiego na emigracji w Londynie kończy studia na wydziale Nauk Politycznych i Społecznych na Uniwersytecie w Louvain, w Belgii.

Pracuje w biurze okręgowym w Mons, w I.R.O. (International Refugee Organization). Wychodzi za mąż za Leopolda Pierre i przenosi się do Seraing. Pracuje jako tłumacz przysięgły w Sądach w Liège (Leodium). Prowadzi polskie audycje w Radio Liège. Po śmierci męża pracuje jako profesor metodologii i jako bibliotekarka-archiwistka w Wyższej Szkole Pracy Społecznej w Liège.

Bierze czynny udział w życiu Stowarzyszenia Polskich Kombatanów oraz Koła byłych Żołnierzy Armii Krajowej. Szerzy wiedzę o Polsce poprzez odczyty i spotkania w środowiskach uniwersyteckich i intelektualnych belgijskich.

Ma 2 synów i 4 wnucząt.

9 782960 081701

Fundacja Polonia
INTERNATIONAL

ISBN : 978-2-9600817-0-1